

Tony ondertekent een samenwerkingsovereenkomst met de VOM, februari 2005. (Archieffoto vakblad Oppervlaktetechnieken)

Terugblikken op een mooie vakman: Tony de Munter

De bedoeling van de titel Terugblik is om op de editie en op de maand terug te kijken; een blik werpen op het werk van de oppervlaktebehandelaars. Ik blikte deze keer met weemoed terug, want het verlies van de zeer gewaardeerde vakgenoot Tony de Munter was een zeer onverwacht bericht.

Ruim twaalf jaar geleden zette ik mijn eerste schreden op het metalliseerpad, toen hij me meenam naar een straalbedrijf waar hij een opdracht had lopen. Op het terrein stond een kanon uit de Tweede Wereldoorlog. Eerst dacht ik dat er op ons gerekend was, en we mazzel hadden dat het juist onbemand was toen we aan kwamen lopen. Maar het was een renovatieproject. Momenteel help ik een oldtimercentrum op te zetten en neem ik daarbij de oorlogsjeeps voor mijn rekening, dus kwam onlangs die herinnering weer boven. Dit blad heeft eens met een oproep een museum aan een sponsorbedrijf geholpen dat een dergelijk kanon opnieuw kon coaten (ze konden zelfs uit twee kiezen!). Toen dacht ik ook al terug aan dat bezoek destijds, en die enorme hoogspanningsmasten die gemetalliseerd gingen worden. Voor de zekerheid: dit 'metaalspuiten' is de techniek die op de voorpagina van deze editie uitgevoerd wordt.

Maar er is nu zoveel méér om op terug te blikken. Tony was niet alleen een vakman die zich voluit inzette voor het beste voor het vakgebied, waarbij hij ook tijd stak in dingen waar je bedrijf nou niet bepaald rijker van wordt, zoals het geven van gastcolleges. Erg tijdsintensief, en dan deed hij er het nakijken van de vraagstukken over verduurzaming en levenscyclusanalyses ook nog bij. Ik was er eens bij op de Universiteit Twente, waar hij ondanks zijn zware blessure aan beide enkels – opgelopen door slecht steigerwerk zoals nu ook weer volop in het nieuws is – zijn liefde voor het vak overdroeg aan ontwerpers in opleiding. Precies wat

we nodig hebben: niet alleen preken voor eigen parochie, maar de ontwerpers en uitbesteders ondersteunen in hun competentievorming. Maar op de begrafenis werd gememoreerd dat hij in het werkveld ook wel eens tegengewerkt werd. Ja, die hele specificatie- en uitbestedingswereld is soms een mijnenveld...

Maar Tony was vooral een door en door betrouwbare en innemende persoonlijkheid. En hij schijnt er ook altijd ten eerste voor zijn gezin geweest te zijn, bleek op de begrafenis. Want je hebt ze ook, die hun werk in vluchten om de waardering, en thuis de boel op zijn beloop laten...

Dat zo'n kanjer met nog zoveel plannen en ideeën al rond zijn zestigste wegvalt, is een schok en een verlies. Zó sta je een vorkje te prikken op een inspecteursborrel, en zo zit je een paar weken later terug te blikken op wat niet meer terugkomt.

Ik ken er nog een paar, die zich zo hebben ingezet en voor wie geld op de laatste plaats staat. Ze hebben het niet altijd makkelijk (gehad). Laten we ze koesteren, en ze een plekje onder de zon gunnen. Zonder zulke zaaiers is er voor niemand wat te oogsten. En ze houden de aardigheid van het vak in leven.

Tony, je wordt niet vergeten!!!

Edward Uittenbroek
Eindredacteur

